

[Knud Kristensen.]

ogsaa vil gøre Gengæld over for dette, at vor Valuta skulde falde. Jeg skal deroverfor gøre opmærksom paa, at den højtærede Statsminister siden den Gang har været med til at gennemføre en Ordning, som havde til Følge, at den danske Krone faldt. Dermed har han bevist, at den Følge, som han vilde paaberaabe sig, ikke er indtruffet. Og derfor siger jeg, at det, man nu vil føre i Marken, at man i en Valutaordning af Hensyn til Ottawaaftalerne absolut skal have det valutamæssige med, er ganske urigtigt, og Historien viser, at netop den Betydning, de nu vil lægge ind deri, har de ikke før troet paa, for saa var de ikke gaaet med til det, der er sket.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at det var Venstre, der var Fædre til Valutaordningen, det var Venstre, der havde Hovedansvaret. Det er muligt, det er sandsynligt, at det er Venstre, der opfandt den, men gennem alle de senere Vedtagelser har ethvert Parti, der har stemt derfor, lige Ansvar for Gennemførelsen. Og det kan selvfølgelig ikke forpligte til at fortsætte med Ordningen, naar det Tidspunkt indtræffer, da man mener, at denne Ordning er skadelig, for hvis det var Konsekvensen, vilde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo aldrig kunne komme bort fra den, selv om han til sin Tid syntes, at nu var den uheldig, nu var den overflødig. Derfor siger jeg, at der er ikke noget uanstændigt, ikke noget forargeligt i, at man ikke vil stemme for en Ordning, som man nu ikke mener stort set er nødvendig, og man vil ikke være med til Gennemførelse af visse Ting, som man mener er skadelige.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at der var god Logik i hans Betænkning, vil jeg bede det ærede Medlem se paa Betænkningen Side 7 og blot følge med i Oplæsningen af 2 Punktumer; jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere nogle ganske faa Linier. De ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Fibiger skriver dør:

„Det af et andet Mindretal stillede Ændringsforslag“ — her sigter de til Venstre — „har aldeles ikke kunnet tilfredsstillende Mindretallet, idet det i Stedet for at være en Indskrænkning er en Udvidelse, omfattende alle Varer og ikke givende en eneste Vare fri og saaledes læggende endnu stærkere Baand paa Erhvervslivet, end der allerede er.“

Altsaa, dette skal bruges over for Handelsstanden: ikke givende en eneste Vare

fri, siges der i det ene Punktum. Lad os saa læse det andet Punktum:

„Ligeledes maa Mindretallet fremhæve, at der efter dets Overbevisning ingen Tvivl er om, at det overhovedet ikke er muligt f. Eks. at begrænse Indførsel af Landbrugsvarer og udelukkende disse, om det andet Mindretals Forslag blev gennemført.“

Altsaa, i det ene Punktum: ingen Vare fri, ikke en eneste; i det andet Punktum: alle Landbrugsvarer fri. Jeg spørger endnu en Gang: er det Logik? Saa er det i hvert Fald en egen Logik. Det var maaske for stærkt at sige, at det var Vrøvl, men jeg forstaar jo godt Hensigten: det første Punktum skal bruges over for Handelsstanden, det andet over for Landbruget. Jeg spørger endnu en Gang det ærede Medlem: Er det ikke en foragtelig Fremgangsmaade?

Statsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der nu talte, har aabenbart overhørt, at hans Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, paa et lidt tidligere Tidspunkt i Aften har givet en Redegørelse angaaende det, der skete i 1933, og ogsaa en Begrundelse for, at det var muligt at gøre det, som ikke adskiller sig fra den Betragtning, jeg tidligere har fremsat. Det ærede Medlem siger, at vi har altsaa engang handlet imod Fortolkningen af Ottawa-Traktaten. Nej, det tager det ærede Medlem fejl i. Vi har foretaget en Sænkning af Valutaen paa et Tidspunkt, hvor den danske Valuta ikke var i Niveau med Valutaen i de Lande, med hvilke vi konkurrerer, og over for hvilke Fortolkningen fra Ottawa-Traktaten bliver anvendt. Efter at have gjort det dengang i den Udstrækning, hvori man ogsaa fra udenrigsministerielt Synspunkt mente det forsvarligt, har vi bestandig hævdet, at saa længe ingen Ændringer er sket ude i Verden, kan heller ingen Ændringer ske her paa dette Omraade. Men hvad ønsker det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen med Hensyn til vor Valuta? Det var sikkert mere interessant.

Handelsministeren (Hauge): Det er ofte bestridt, at Danmark havde fuld, fri Raadighed over sin Valutapolitik og kunde gøre med Valutakurserne, hvad man vilde, uden at være udsat for, at Udlandet vilde tage Notits deraf og træffe Repræssalier. Ogsaa dette Spørgsmaal har jo været debatteret her ved denne Lejlighed, og for at man ikke skal være i Tvivl om, at ogsaa